

Redovisning av erhållet resebidrag inom teater

Hej!

Mitt namn är **Annika Arnell**. Med detta brev vill jag i första hand tacka för erhållet resestipendium!
Och för att jag fått ekonomisk möjlighet att genomföra denna resa till **Teatro Gioco Vita** – i Piacenza i norra Italien!

Nu följer redovisningen:

1) Hur och när?

Resan är genomförd enligt planerna.

Jag reste den 26 mars från Arlanda, ankomst Milano samma kväll. Vidare mot Piacenza 7 mil från Milano. Inkvartering på B&B och därefter iväg till ateljélokal/ verkstad för att hälsa på de verksamma. Föreställningen som började ta form, det var 2, 5 veckor till premiär. Den heter "IL CIELO DEGLI ORSI" ("Björnarnas himmel") och är gjord utifrån ett par böcker av Dolf Verroen & Wolf Erlbruch. Så arbetet var intensivt i slutfasen.

Jag spionerade friskt i ateljén bland alla skuggspelskonstruktioner, teknik, konstruktion, material, färger. Denna grupp har varit verksam i över 20 år, liksom dess konstnärlige ledare Fabrizio Montecchi, samt deras dockmakare Nicoletta Garioni, vilket gör att de funnit det bästa av det mesta.

Delar av dagarna såg jag till att hjälpa till med skuggfigurverkning, skära, måla, konstruera.

Vid genomdrag i repetitionsarbetet följde jag det sista finputset av rörelse, koreografi, musik och ljuskoordination. Föreställningen är väldigt vacker med två spelare, som båda var skådespelare och dansare. Vackra bilder och musik som var väldigt omsorgsfullt komponerade!

Då scenbild och dockor höll på att färdigställas, efter att spelarna repeterat mest med prototyper fram till dess, var en del kvar att göra. Då alla föreställningar använde italienska som talat språk, förutom bild och rörelse, kroppsspråk och annat visuellt, insåg jag vilken betydelse allt bortom det talade har. Inte minst inför tanken att spela för barn, som inte utvecklat full ordförståelse, eller har ett annat modersmål, påmindes jag om hur betydelsefullt det är att låta fler språk än det talade ordet tala.

Vid några tillfällen kom italienska gästspel till teaterns scen, vilket var intressant att se. Flera av dessa grupper använde en betydande visuellt språk, vilket är Teatro Gioco Vita's signum.

Mellan den 4-6 april åkte teaterns producent och jag till en festival i Torino. Festivalen fungerade som en sorts utbudsfestival, med grupper främst från norra delen av Italien, samt angränsande delar av Frankrike. Programmet var intensivt och under dessa 2,5 dagar såg jag 9 föreställningar. Både högt och lågt.

Det var även ett tillfälle att dela tankar med de teaterverksamma där. Vi kom att tala en hel del om villkoren för friteatrar i Italien, möjligheter till stöd, stipendium etc. Helt klart har de en mycket svår situation. Något som t.ex. Konstnärskommittén verkar inte alls existera.

Det 7/4 fick jag vara med om den första provpubliken. Äntligen var barnen där och deras ibland oförutsägbara reaktioner. Väldigt roligt!

Den 9/4 var det sålunda dags att ta flyget hem igen.

Jag är berikad av nya intryck och inspiration, och en del förnyad praktisk erfarenhet.

2) Vilket utbyte har jag då haft av resan?...

Vad jag direkt kan svara, är ju detta inspirerande flöde av alla dessa olika intryck och nya inblickar i andra tekniker, både vad gäller konstruktion, materialval, samt regi- och repetitionsarbete. Olika sätt att utforma det vi vill berätta. Dagarna runt *Gioco Vita* har gett mig nya bilder, nyfikenhet att utforska andra vägar att ge bilderna liv. Att få stanna under flera dagar under en produktionsprocess är värdefullt. Det ger både inblickar och distans till situationer som ibland behöver lösas på scenen. Att få se koreografen i arbete var givande. Så delikata detaljer i rörelse, händer och blickar som signalerar så olika känslouttryck. Det är bra att påminnas om det omsorgsfulla arbetets betydelse.

3) Vilken betydelse kan resan få för min konstnärliga verksamhet?

Jag bär med mig synerna och intrycken. Vad som tilltalade mig i vissa föreställningar. Även vad jag inte tilltalades av. Bilder. Sätt att berätta. Sätt att inte-berätta.

Inspirerande att se skuggspel, hur spännande det kan vara att blanda proportioner.

Hur de översätter bokens berättelse till scenens form.

Och samspelet med skådespelare/ dockspelare. Hur mycket det betyder.

I det stora upplever jag att resan har givit mig skapandelust. En lust att undersöka stilisering och experimentera med dimensioner och former. Andra typer av huvuden, kroppar. Försöka att få realisera ett mer välarbetat skuggspel på svensk scen.

Och inte minst: att få ta en paus från prestation (lönearbete hemma) och bara insupa *Gioco Vita*'s fina, noggranna, högst estetiska arbete med föreställningen, har varit guld värt!

Kontaktuppgifter:

Teatro Gioco Vita,

Via San Siro, 9,

29121 Piacenza,

Italien

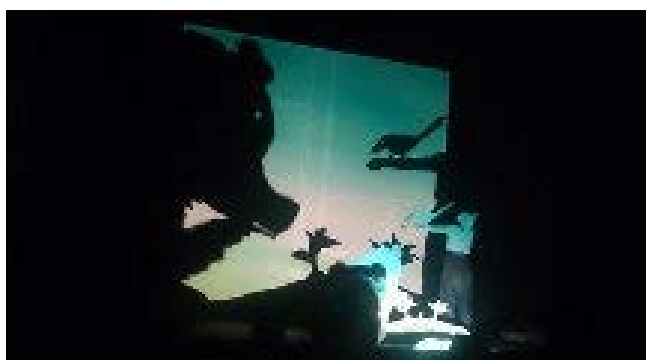
+39 0523 332613

Kontaktperson där är Helena Tirén - producent/ administratör eller Fabrizio Montecchi - konstnärlig ledare/ regissör.

Återigen Varmt tack för att jag med Er hjälp fått möjlighet att göra denna resa!

Önskar Er Alla en Skön Sommar!

Annika Arnell

Repetitionsbilder från föreställningen
(Alla foton är tagna av Annika Arnell)

Från ateljén

